

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202049
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122202049.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

13
7Csp/29/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej: A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX, právne zastúpenej: JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, v spore o zaplatenie 143,19 EUR s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, takto

rozhodol:

2
7Csp/29/2022

I. Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 50 EUR s príslušenstvom.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietá.

III. Žalovaná má vo vzťahu k žalobcovi v tejto časti žaloby nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.01.2019, je bezúročný a bez poplatkov.

V. Žalovaná má vo vzťahu k žalobcovi v tejto časti vzájomnej žaloby nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

11
7Csp/29/2022

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 25.02.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 143,19 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 27.07.2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 05.01.2019 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 887,56 EUR, ktorú sa zaviazala splácať v mesačných splátkach v počte 27, vo výške 40 EUR až do celkovej sumy pôžičky vo výške

1.080 EUR. Z dôvodu porušenia povinnosti žalovanou žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy.

2. Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila v písomnom podaní zo dňa 03.06.2022, v ktorom vzájomnou žalobou žiadala určiť, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.01.2019 je bezúročný a bez poplatkov a zároveň požiadala, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania. Bola toho názoru, že zmluva neobsahuje obligatórne stanovené náležitosti, a to dobu trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Konštatovala, že úrok z úveru vo výške 19,52% ročne je rozporný s dobrými mravmi a uviedla, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou a nepreskúmal bonitu žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru.

3. Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 15. 06. 2022 bol toho názoru, že zmluva obsahuje všetky obligatórne stanovené náležitosti. Vzájomnú žalobu žalovanej žiadal zamietnuť a bol toho názoru, že pokiaľ ide o bonitu, uviedol, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Zároveň podpisom tejto zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru.

4. Žalovaná v duplike zo dňa 14.07.2022 úver považovala za bezúročný a bezpoplatkový, zotrvala na svojej vzájomnej žalobe.

5. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom podaní zo dňa 29.07.2022 žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a vzájomnú žalobu žalovanej žiadal zamietnuť.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Z Notárskej zápisnice číslo D. XXXX/XXXX, D. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 mal súd za preukázané zlúčenie obchodných spoločností Consumer Finance Holding a.s. so spoločnosťami Všeobecná úverová banka a.s. a spoločnosťou VÚB leasing a.s., ktoré sa stali jej univerzálnymi právnymi nástupcami.

8. Dňa 05.01.2019 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou podpísaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 887,56 EUR, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach v počte 27, vo výške 40 EUR, fixná ročná úroková sadzba predstavovala 19,52%, RPMN bolo vo výške 19,52%, doba trvania zmluvy bola 27 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov, pričom prvá splátka bola splatná dňom 20.02.2019.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2019 číslo 9019802366 bola žalovaná upozornená na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 120 EUR, bola zároveň vyzvaná, že ak nedôjde k úhrade splatných splátok, veriteľ pristúpi k zosplateniu úveru.

10. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.07.2019 mal súd za preukázané, že veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu vo výške 892,31 EUR.

11. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu titulom tohto úveru sumu vo výške 900 EUR.

12. V priebehu tohto sporu došlo k postúpeniu pohľadávky uzatvorením Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, a to ku dňu 16.08.2022. Z tohto dôvodu súd Uznesením číslo konania 7Csp/29/2022-125 zo dňa 12.09.2022 pripustil zmenu žalobcu zo spoločnosti Všeobecná úverová banka a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

13. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 26.09.2022 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 23.09.2022, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Zároveň týmto podaním vzal žalobca svoj žalobný návrh späť v časti o zaplatenie sumy 50 EUR s príslušenstvom a to z dôvodu, že žalovaná dňa 28.01.2022 poukázala žalobcovi uvedenú sumu. Prítomný právny zástupca žalovanej na pojednávaní žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Zotrval na svojej právnej argumentácii v rozsahu

vzájomnej žaloby. Mal za to, že zmluva neobsahuje obligatórne stanovené náležitosti a rovnako postup veriteľa nezodpovedal postupu s odbornou starostlivosťou.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 05.01.2019 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)

veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}

f)

veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g)

ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 7 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 147 ods. 1 až 4 C.s.p., žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou. Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe. Vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 05.01.2019 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej

bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 887,56 EUR, ktorý sa zaviazala splácať v počte splátok 27, vo výške 40 EUR, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 19,52%. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, keďže právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže poskytovanie úveru tvorilo predmet jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná bola v pozícii spotrebiteľky. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že titulom poskytnutého úveru zaplatila žalovaná žalobcovi sumu vo výške 900 EUR. Súd ex offo podrobil zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnej kontrole zohľadňujúc zároveň vzájomnú žalobu žalovanej. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovanej, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy podľa zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, súd sa s touto argumentáciou nestotožňuje. V článku 2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa názoru súdu jasne definovaná doba trvania zmluvy 27 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta. Z danej zmluvy jasne vyplýva, že prvá splátka je splatná dňom 20.02.2019, pričom frekvencia anuitných splátok mesačne je vždy k 20. dňu v mesiaci. Počet splátok je 27. Aj pre priemerného spotrebiteľa je podľa názoru súdu zrejmé, aká je doba trvania zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 7Cdo/277/2021 zo dňa 21.04.2022, z ktorého záverov vyplýva, že eurokonformným výkladom § 9 ods. 2 písm. f) Zákona číslo 129/2010 Z.z. v znení v dobe uzatvorenia zmluvy umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné uvedenie požadovaných informácií vo vzťahu ku každej náležitosti, t.j. k dobe trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj k termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) smernice, v zmysle ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne neuvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere. Dovolací súd zároveň uviedol, že zmluva jasne a určito zrozumiteľne definuje termín splatnosti prvej splátky a rovnako je z tohto bodu zrejmý aj dátum konečnej splatnosti úveru, t.j. poslednej úverovej splátky, a to aj pre priemerného spotrebiteľa, t.j. 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy. Obdobný záver vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Cdo/69 /2020 zo dňa 30.11.2021. Preto sa súd touto právnou argumentáciou žalovanej nestotožňuje.

18. Ako ďalšou argumentáciou sa súd zaoberal argumentáciou žalovanej, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Tu súd odkazuje na odôvodnenie v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, kde najvyšší súd konštatoval, že Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza povinnosť uviesť v zmluve aj matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov a pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič by mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý vzorec je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone v jeho prílohe číslo 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov aj vzorec na jej výpočet s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. Dovolací súd konštatoval, že záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.

19. K argumentácii žalovanej, že úrok z úveru vo výške 19,52% ročne je v rozpore s dobrými mravmi, obdobne nie je možné súhlasiť. Žalovaná predložila priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých rezidentom eurozóny, podľa ktorého na obdobný spotrebiteľský úver so splatnosťou od jedného do piatich rokov v období január 2019 je priemerná úroková miera v rozsahu 4,94%. S takouto právnou argumentáciou sa súd v žiadnom prípade nestotožňuje. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere v článku 2. je uvedená fixná ročná úroková sadzba 19,52%. Podľa zákonného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je potrebné vychádzať z úrokových mier úverov peňažných ústavov, ktoré zverejňuje Národná banka Slovenska za obdobie januára 2019, pri úveroch za obdobie od jedného do piatich rokov táto úroková sadzba predstavovala 9,44%. Súd nepovažuje úrokovú sadzbu v zmluve vo výške 19,52% za rozpornú s dobrými mravmi.

20. Súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14, ktorý rozhodol, že v spotrebiteľských zmluvách sú súdy povinné ex offo skúmať existenciu neprijateľných zmluvných

podmienok. Okrem uvedenej povinnosti možnosť judikatúry Súdneho dvora EÚ vyvodit' okrem iného aj povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa (C – 679/18) a údaje týkajúce sa RPMN (C – 76/10) a v prípade zistených nedostatkov na tieto pri rozhodovaní prihliadať. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18 vyplýva: „Články 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodit' dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú vykladať ďalej v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.“

15. Cieľom § 7, ako aj § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, napríklad predpokladaný príjem a podobne. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa pritom vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napríklad možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživováciu podobnosť a podobne. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí 6Co/171/2016 k otázke skúmania bonity spotrebiteľa uviedol: „Podľa článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môže túto povinnosť zachovať.“

16. Žalobca nijako nepreukázal, že by ho zaujímala bonita a stav núdze žalovanej a či žalovaná dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovanej, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Žalobca podľa názoru súdu pri poskytovaní úveru zanedbal možnosti

a schopnosti žalovanej ako spotrebiteľky splácať úver. Keďže žalobca súdu žiadne doklady o skúmaní bonity žalovanej nepredložil, je zrejme, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity dlžníka žalobca nepostupoval. Nezaujímali ho príjmy, overenie týchto príjmov a ani samotné výdavky žalovanej, a to najmä to, či po ich úhrade má dostatočnú finančnú rezervu na splácanie úveru. Zároveň si žalobca nepreveril údaje o žalovanej z verejne prístupných registrov, keďže k tejto skutočnosti žalobca súdu žiadne listiny nepredložil. Veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri preskúmaní bonity žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru. V úvodnej časti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je deklarovaný čistý mesačný príjem žalovanej za posledné 3 mesiace 460 EUR, za predposledný mesiac 420 EUR a za predpredposledný mesiac 440 EUR a jej finančné výdavky 0 EUR. Napriek skutočnosti, že vo vzájomnej žalobe žalovaná túto skutočnosť namietala, súd osobitnou výzvou vyzýval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu predložil všetky listiny, ktorými veriteľ preskúmaval bonitu žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru. Právny zástupca žalobcu odkázal na skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený. Klient deklaroval svoje majetkové a príjmové pomery, pričom žalobca bol toho názoru, že postup veriteľa bol súladný so zákonným ustanovením §7 a §11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. S takouto argumentáciou žalobcu nie je možné v žiadnom prípade súhlasiť. Podľa názoru súdu sa veriteľ v žiadnom prípade nemôže uspokojiť iba s údajmi, ktoré mu deklaruje spotrebiteľ, v tomto prípade žalovaná deklarovala svoj čistý mesačný príjem, avšak veriteľ ho dostatočným spôsobom nepreveril, napríklad dožiadaním do Sociálnej poisťovne, predložením výplatných pásov, alebo výpisom z bežného účtu. Rovnako sú nereálne mesačné finančné výdavky žalovanej deklarované v zmluve vo výške 0 EUR. Rovnako žalobca nepredložil nahliadnutie do úverového registra, ktorý je verejne dostupný a nepreveril úverovú zaťaženosť žalovanej. Jeho postup je preto možné hodnotiť ako postup v hrubom rozpore so zákonným ustanovením § 11 ods. 2, druhej vety Zákona číslo 129/2010 Z.z. a to za hrubé porušenie povinností veriteľa pri poskytovaní úveru. Žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 887,56 EUR, z ktorej zaplatila sumu 900 EUR. Pri konštatovaní súdu, že došlo k fikcii o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s § 11 ods. 2, druhej vety Zákona číslo 129/2010 Z.z., súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, keďže žalovaná daný úver veriteľovi preplatila. Pre späťvzatie žalobného návrhu na základe písomného podania žalobcu zo dňa 23.09.2022 v časti o zaplatenie sumy 50 EUR s príslušenstvom dňom 28.01.2022 a súhlasu právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní dňa 26.09.2022, súd konanie v tejto časti v súlade s § 144 a 145 CSP zastavil, vo zvyšku pre konštatovanie súdu a prijatí právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá.

21. O trovách konania v spore o žalobe súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 CSP. Z procesného hľadiska zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 50 EUR spôsobil žalobca, keď platbu vo výške 50 EUR dňom 28.01.2022, t.j. pred doručením žalobného návrhu na súd, nezohľadnil. Z tohto dôvodu procesne spôsobil zastavenie konania v tejto časti žalobca, vo zvyšku bol neúspešný, preto súd v spore o žalobe na základe výroku číslo I. a II. priznal žalovanej plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100%. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP. Súd prijal záver o porušení povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou v súlade s § 11 ods. 2, druhej vety Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Z tohto dôvodu súd vyhovel vzájomnej žalobe žalovanej a určil úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 9019802366 zo dňa 05.01.2019 za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň v tejto časti vzájomnej žaloby bola žalovaná v celom rozsahu úspešná. Súd jej postupom podľa § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 Csp.

Poučenie:

2

7Csp/29/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.